

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 29 dhjetor 2016
Nr. ref.:RK1026/16

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI66/15

Parashtrues

Bekim Baliu

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës, Pml. nr. 13/2015, të 23 shkurtit 2015

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Bekim Baliu nga Skënderaj (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), i cili përfaqësohet nga Flutra Hoxha, avokate në Prishtinë.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pml. nr. 13/2015, të 23 shkurtit 2015, me të cilin është refuzuar kërkesa e tij për mbrojtje të ligjshmërisë në lidhje me Aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Mitrovicë P. nr. 42/2013, të 26 gushtit 2014 dhe Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit në Prishtinë PAKR. nr. 463/2014, të 6 nëntorit 2014. Aktgjykimi i Gjykatës Supreme Pml. nr. 13/2015 i është dorëzuar parashtruesit të kërkesës më 23 shkurt 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes ka të bëjë me vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, të 23 shkurtit 2015, me të cilin, siç pretendohet nga parashtruesi i kërkesës, janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 32 [E Drejta për Mjete Juridike] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe nenin 6 [E drejta për një proces të rregullt], paragrafi 3 (d), i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 56 të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 28 maj 2015, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 29 qershor 2015, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Ivan Čukalović gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy (kryesues), Arta Rama-Hajrizi dhe Bekim Sejdiu.
7. Më 12 gusht 2015, Gjykata e njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.
8. Më 14 shtator 2016, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i rekomandoi Gjykatës, në përbërje të plotë, që ta deklarojë kërkesën të papranueshme, si qartazi të pabazuar.

Përmbledhja e fakteve

9. Më 26 gusht 2014, Gjykata Themelore në Mitrovicë, me Aktgjykimin P. nr. 42/13, shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprës penale të “*Marrjes së ryshfetit*” sipas nenit 343 (1) të Kodit Penal të Kosovës (në tekstin

e mëtejme: KPPK) dhe e dënoi atë me 6 (gjashtë) muaj burgim, i cili dënim më vonë u zëvendësua me gjobë.

10. Gjykata Themelore konstatoi se në vend që të vendosë një gjobë për kundërvajtje kundër kryerësit të kundërvajtjes në trafik, parashtruesi i kërkesës, polic në kohën e ngjarjeve, kishte kërkuar dhe kishte marrë një shumë të caktuar parash.
11. Kundër këtij aktgjykimi, parashtruesi ushtroi ankesë në Gjykatën e Apelit në Prishtinë, duke u ankuar për shkak të *“shkeljeve esenciale të dispozitave të ligjit penal dhe të procedurës penale, si dhe vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike nga Gjykata Themelore”*.
12. Më 6 nëntor 2014, Gjykata e Apelit, me Aktgjykimin PAKR. nr. 463/14, ka vendosur ta refuzojë ankesën e parashtruesit si të pabazuar. Gjykata e Apelit arsyetoi, *inter alia*, se *“aktgjykimi i shkallës së parë nuk përmban shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale të pretenduara në ankesë dhe as që ka shkelje tjera të cilat kjo Gjykatë i vëren detyrimisht e të cilat do të kushtëzohin anulimin e tij”*.
13. Gjykata e Apelit, më tej, gjeti se *“veprimet përbëjnë qenien e veprës penale për të cilën i pandehuri është shpallur fajtor dhe i njëjti është në harmoni me përmbajtjen e provave nga shkresat e kësaj çështje. Gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye të qarta përkitazi me ekzistimin e veprës penale dhe përgjegjësinë penale të të pandehurit”*.
14. Më 8 maj 2014, parashtruesi i kërkesës parashtrroi kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme, duke pretenduar *inter alia*, se për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës penale dhe ligjit penal, *“aktgjykimet e kontestuara duhet të anulohen dhe se rasti duhet t'i kthehet gjykatës së shkallës së parë për rigjykim, ose aktgjykimet të ndryshohen, ashtu që aktakuza kundër tij të refuzohet”*.
15. Me parashtrësën KMLP. II. nr. 10/2015, të 19 shkurtit 2015, Prokurori i Shtetit propozoi që kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë të refuzohet si e pabazuar.
16. Më 23 shkurt 2015, Gjykata Supreme refuzoi kërkesën e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë, duke arsyetuar, *inter alia*, se pretendimi i parashtruesit se *“të dy aktgjykimet, në kundërshtim me nenin 123 (3) të KPPK, ishin të bazuara në prova të papranueshme, përkatësisht, deklaratat e dëshmitarëve [...] të cilët nuk ishin marrë në pyetje nga Prokurori, [...]”*, ishte i pabazuar.
17. Gjykata Supreme konsideroi se gjykata e shkallës së parë *“[...] vendimin e saj e mbështet, veç tjerash, në deponimet e dëshmitarëve të cilët në shqyrtimin gjyqësor, me deklaratimet që ishin konsekuente gjatë gjithë fazave të procedurës, në detaje kanë përshkruar veprimet inkriminuese të të dënuarit ndërsa identitetin e tij ka vërtetuar në mënyrë të padyshimtë dëshmitari P. M., në bazë të numrit identifikues të personit zyrtar [Policisë] të cilin e mbante i dënuari [parashtruesi i kërkesës] [...]. kurse fakti se i dënuari [parashtruesi i kërkesës] me dëshmitarin S. S. [polic] në ditën kritike ishin në*

pikën e kontrollit në fshatin Polac, ku është ndalur i dëmtuari për shkak të kundërvajtjes në trafik, në mënyrë të padyshimtë është vërtetuar nga raporti i Stacionit Policor në Skenderaj datë 2.3. 2009”.

18. Sipas mendimit të Gjykatës Supreme “[...] në bazë të të gjitha provave të administruara, rezultoi se [...] konkluzionet e gjykatave ishin të drejta dhe të ligjshme [...] dhe se [...] nuk ka asnjë dyshim se deklaratat e dëshmitarëve janë prova të pranueshme, pasi mbrojtjes i është dhënë mundësia t’i kundërshtojë ato, [...]” dhe se “[...] këto pretendime ndërlihen dhe gërshetohen me gjendjen faktike [...], për shkak të të cilave nuk mund të parashtrohet asnjë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë [...]”.
19. Në fund, Gjykata Supreme konstatoi se, sa i përket pretendimeve në kërkesën e parashtruesit se ligji penal ishte shkelur në dëm të të dënuarit [parashtruesit të kërkesës], “shkeljet për të cilat ata [parashtruesi i kërkesës dhe avokati i tij] flasin nuk përmenden në kërkesën [për mbrojtje të ligjshmërisë]”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

20. Parashtruesi i kërkesës pretendon, *inter alia*, se “[...] Gjykata Themelore në Mitrovicë, Gjykata e Apelit dhe Gjykata Supreme e Kosovës me mosveprimin apo shqyrtimin jo të drejtë të çështjes juridike konform ligjeve pozitive dhe duke mos vepruar në përputhje me obligimet e saja kushtetuese dhe ligjore për të trajtuar dispozitat ligjore, e njëjta në Aktgjykimin e saj ka cenuar të drejtat [e tij] individuale [...] të garantuara me nenet 24, 31 , 32, 54 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe nenin 6 paragrafi 3 (d) të Konventës Evropiane për të Drejtat dhe Liritë Themelore të Njeriut dhe protokolleve të saj”.
21. Parashtruesi i kërkesës, më tej, pretendon se Prokurori Publik nuk ka kryer ndonjë hetim në lidhje me këtë çështje, por është bazuar në raportet policore të dëshmitarit dhe të personit të dëmtuar [personi i cili i kishte dhënë të hollat]. Për më tepër, sipas parashtruesit të kërkesës, ai nuk ishte marrë në pyetje nga Prokurori, si dhe ai dhe avokati i tij mbrojtës nuk ishin informuar se ekzistonin deklaratat e mundshme hetimore të dëshmitarëve.
22. Sa i përket dënimit të tij nga Gjykata Themelore në Mitrovicë, të 26 gushtit 2014, parashtruesi i kërkesës pretendon se ishte gjykuar për vepër penale e cila nuk përmban elementet e veprës penale, pasi nuk ishte përmbushur kushti thelbësor për të kërkuar dhe pranuar ryshfet në bazë të një marrëveshjeje.
23. Parashtruesi pretendon më tej se, më 6 nëntor 2014, Gjykata e Apelit nuk është dashur ta refuzojë ankesën e tij si të pabazuar dhe nuk është dashur ta vërtetojë aktgjykimin e Gjykatës Themelore, duke konkluduar se gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye të qarta për ekzistimin e veprës penale dhe përgjegjësisë penale të parashtruesit të kërkesës. Ai, gjithashtu, pretendon se Gjykata e Apelit nuk kishte shqyrtuar pretendimin e tij se ai nuk ishte personi që kishte marrë të hollat, pasi që të dy dëshmitarët nuk ishin në gjendje ta identifikojnë atë në shqyrtimin kryesor.

24. Sa i përket Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, të 23 shkurtit 2015, me të cilin ishte refuzuar kërkesa e tij për mbrojtjen e ligjshmërisë si e pabazuar, parashtruesi pretendon se Gjykata Supreme ka vlerësuar gabimisht se procedura e provave ishte kryer në mënyrë të drejtë dhe se identiteti i të akuzuarit [parashtruesit të kërkesës] ishte konfirmuar nga dëshmitari, në bazë të numrit të identifikimit të parashtruesit si zyrtar policor.
25. Përveç kësaj, parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme ka shkelur të drejtat e tij individuale duke shqyrtuar në mënyrë të padrejtë çështjen ligjore dhe parashtruesat në kërkesën e tij për mbrojtje të ligjshmërisë, si dhe duke mos vepruar në përputhje me detyrimet e saj kushtetuese dhe ligjore.
26. Sipas mendimit të parashtruesit të kërkesës, Gjykata Supreme është dashur të vendosë nëse deklaratat e dëshmitarit dhe të personit të dëmtuar [personi i cili i kishte dhënë të hollat] janë pranuar në mënyrë të drejtë dhe është dashur të vërtetojë nëse e tërë procedura, duke përfshirë edhe mënyrën në të cilën ishin administruar provat, ka qenë e drejtë dhe në përputhje me dispozitat ligjore.

Pranueshmëria e kërkesës

27. Gjykata së pari duhet të vlerësojë nëse parashtruesi i kërkesës i ka plotësuar kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe në Rregullore të punës.
28. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113.7 të Kushtetutës, i cili përcakton:

“7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.
29. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 të Ligjit, i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.
30. Përveç kësaj, Gjykata rikujton rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, i cili përcakton:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse: (d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se: [...] (b) faktet e paraqitura në asnjë mënyrë nuk e arsyetojnë pretendimin për shkeljen e një të drejte kushtetuese”.
31. Sa i përket kërkesës së tanishme, parashtruesi i kërkesës pretendon se “[...] sipas jurisprudencës kushtetuese, tashmë të konsoliduar, marrja e provave në mënyrë të ligjshme përbën një aspekt të rëndësishëm të respektimit të së

drejtës për një proces të rregullt ligjor, parashikuar nga Kushtetuta dhe nga neni 6 i KEDNJ”.

32. Duke iu referuar praktikës gjyqësore të Strasburgut, parashtruesi i kërkesës gjithashtu deklaroi se “[...] ai është i vetëdijshëm se vlerësimi i provave mbetet një çështje për t’u trajtuar nga vetë gjykatat e zakonshme dhe nuk përbën objekt kontrolli për Gjykatën Kushtetuese”.
33. Gjykata vëren se sipas mendimit të parashtruesit të kërkesës, me vendimin e kontestuar të Gjykatës Supreme të 23 shkurtit 2015, është shkelur e drejta e tij për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç garantohet me nenet 24, 31, 32 dhe 54 të Kushtetutës dhe nenin 6 (3) të KEDNJ-së.
34. Në lidhje me pretendimet e parashtruesit të kërkesës, Gjykata thekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit (ligjshmëria), që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta apo autoritetet e tjera publike, përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura nga Kushtetuta (kushtetutshmëria).
35. Prandaj, Gjykata nuk mund të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt përkitazi me vendimet e nxjerra nga gjykatat e rregullta apo autoriteteve publike, sepse është roli i tyre, kur është e aplikueshme, që t’i interpretojnë dhe t’i zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale. (Shih rastin *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, nr. 30544/96, GJEDNJ, Aktgjykim i 21 janarit 1999, para. 28; Shih gjithashtu rastin e Gjykatës Kushtetuese, KI70/11, parashtrues *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Gjykata Kushtetuese, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).
36. Gjykata Kushtetuese mund të shqyrtojë vetëm nëse procedurat në përgjithësi, të shikuara në tërësinë e tyre, janë mbajtur në atë mënyrë që parashtruesi të ketë pasur gjykim të drejtë (shih, *inter alia*, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, App. nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, miratuar më 10 korrik 1991).
37. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës ishte ndihmuar nga avokati i tij mbrojtës në procedurë, dhe se gjykatat e rregullta kishin shikuar me kujdes të gjitha provat dhe kishin arsyetuar plotësisht vendimet e tyre.
38. Përveç kësaj, Gjykata Supreme në aktgjykimin e saj, jo vetëm që shqyrtoi se është i pabazuar pretendimi i parashtruesit, se aktgjykimet e gjykatave të shkallëve më të ulëta ishin të bazuara në prova të papranueshme, por gjithashtu konstatoi se nuk kishte asnjë dyshim se deklaratat e dëshmitarëve ishin të pranueshme, pasi mbrojtjes i është dhënë mundësia për t’i kundërshtuar këto deklaratat.
39. Gjykata Supreme më tej vendosi se kërkesa e parashtruesit për mbrojtje të ligjshmërisë duhet të refuzohej si e pabazuar, aq më tepër që “[...] këto pretendime ndërlidhen dhe gërshetohen me gjendjen faktike [...], për shkak të të cilave nuk mund të parashtrohet asnjë kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë [...]”, në pajtim me nenin 432 të Kodit të Procedurës Penale të Kosovës.

40. Në këto rrethana, Gjykata konstaton se procedurat në Gjykatën e Qarkut, Gjykatën e Apelit dhe Gjykatën Supreme, ishin të drejta dhe të kryera mirë (Shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendim i 30 qershorit 2009) dhe se parashtruesi dhe mbrojtësi i tij kishin pasur mundësi të shumta për t'i kundërshtuar dëshmitë e dëshmitarit dhe të të dëmtuarit.
41. Përveç kësaj, Gjykata konsideron se parashtruesi nuk ka specifikuar se si ishin shkelur nenet e Kushtetutës në të cilat ai referohet, siç kërkohet me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe nenin 48 të Ligjit.
42. Prandaj, pretendimet e parashtruesit për shkeljen e të drejtave dhe lirive të tij sipas Kushtetutës dhe KEDNJ-së janë të pambështetura dhe të padëshmuara dhe, prandaj, janë qartazi të pabazuara.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me rregullat 36 (1) (d) dhe (2) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 14 shtator 2016, njëzëri

VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Ivan Čukalović

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi